

KEVÄTTUUTTI 2009 !

Kevätuutti 2009

Sisällysluettelo

3 Apinaboxi

4-5 Leiri-info

6 Sää

7 Ota leirille mukaan

8 Juorut

9 Tilastoja

10 Kesäkeittiö

11 Leirifiilis & Mikä Viestintäleiri on?

12 T³

13 Slow food

14 Sierra Leone

15 Mediaseuranta

KULTSIKOULUTUS/KEVÄTTUUTIN TEKO

Täällä kultsikoulutuksessa, jossa teemme Kevätuutin, oli paljon porukka ja mukava tunnelma, vähän niin kuin päiväleiri. Päivä aloitettiin Kevätuutin suunnittelulla ja tehtävien jaolla. Kaikki ryhtyivät heti hommiin innokkaasti ja suurella intuitiolla. Minusta (Anttonista) leirin pitäisi olla vähintään kaksi kertaa vuodessa.

Täällä oli paljon porukkaa tarkemmin sanottuna: Sonja, Johanna, Jusu, Timo, Henri, Virve, Mirko, Hazel, Liisa, Maija, Anna, Pekka ja Anton. Teimme Kevätuutin samoin periaattein kuin leirillä Tietotuutin. Kävimme syömässä lounastauolla Eerikin Pippurissa.

Ruoka oli maittavaa ja täyttävää. Lehden tekeminen sujui mallikkasti ja rivakasti joskin suurimman osan ajasta ihmiset vain hoitivat sosiaalisuuttaan facebookkaamalla.

VIESTINTÄLEIRI TULEVAISUUDEN TEKEMISENÄ

Tulevaisuuden tutkimuksen yhtenä menetelmänä on tulevaisuuden tekeminen. Viestintäleiri on hyvä esimerkki tästä menetelmästä. Viestintäleirin taustalla on visio kestävän kehityksen vuorovaikutusyhteiskunnasta. Visiossa jokaisella on mahdollisuus ja oikeus tulla kuuluksi ja ilmaista itseään eri tavoin: mediassa, keskusteluissa, tekemällä työtä, jonka kokee hyödylliseksi ja/tai hauskaksi. Viestintäleirillä ihmisen olemassolon perustarpeiden tyydytystä tarkastellaan tulevaisuuden tietämisen intressistä käsin. Ihmisen olemassolon perustarpeet, liittyminen tunteen avulla, jäsentyminen ajattelun avulla ja tekeminen, ovat toiminnan

järjestämisen taustalla. Se on tulevaisuuden tekemistä, koska toimintatapoja ja viestintää käytetään leireillä, kuten tulevaisuudessa kaikkialla on mahdollista, jos niin halutaan.

Viestintäleirin peruseriaatteet:

- Tekemällä oppii
- Työn loppuunsaattaminen
- Oma-aloitteisuus
- Toisista huolehtiminen
- Itsenäisesti yhdessä
- Vastuun ottaminen ja kantaminen
- Jokainen on toisensa opettaja-ja oppilas
- Tiimityö
- Kokonaisprosessin oppiminen ja näkeminen
- Toisen työn arvostus

Nämä sopivat tulevaisuuden yhteiskunnan periaatteiksi yleisestikin.

Maija

APINAT

Kevätuutti 2009

URSULA VASTAA

MONTAKO LEIRILÄISTÄ ON OLLUT YHTEENSÄ LEIREILLÄ KAIKKIEN VUOSIEN AIKANA?

"Kysyn vaan"

Kiitos kysymästä, vastaus vaati pientä tutkiskelua ja laskutoimitusta, sillä Viekkaalla ei ole tilastoituna kaikkien pidettyjen leirien leiriläisiä. Ynnäsin yhteen vain Viekkaan perinteisten kesäleirien leiriläiset, siis kesäkuun alussa pidettyjen leirien osallistujat. Arvioin, että yhteensä leireillä on ollut 2800-3000 leiriläistä, sillä keskimäärin leiriläisiä on ollut noin 70-80, suurimmalla leirillä oli 150, ja joinakin vuosina on pidetty kaksi rinnakkaista ja kaksi peräkkäistä leiriä.

Jos lasketaan mukaan myös lyhyemmät leirit, monissa oppilaitoksissa ja erilaisille erityisryhmille pidetyt leirit, osallistujien määrä on vähintäänkin kaksinkertainen, ellei enemmänkin. Meitä on siis jo aika paljon!

Ursula

MISTÄ SYNTYY VIEKKAAN LEIRIEN ERITYINEN HENKI TAI KUKA SEN TEKEE?

"Henkien kätkemä?"

Hyvä kysymys, sillä asia on minullekin mysteeri. Olen vain suurella ilolla ja hämmennyksellä havainnut vuosi vuodetÄän jälkeen, että viestintäleireillä on todellakin aivan erityinen henki. Esitän tässä vain oman arveluni hengen synnystä, joillakin muilla voi olla toisenlainen ajatus.

Minusta hyvän leirihengen taustalta löytyy ainakin kaksi erillistä tekijää, jotka ovat kyllä sidoksissa toisiinsa. Ensimmäinen asia on luottamukseen perustuva positiivinen tuki ja kannustaminen, jonka seurausta on se, että on turvallista kokeilla kaikenlaisia juttuja, voi turvallisesti jopa mokata. Ja kun joku onnistuu, häntä kiitetään ja kannustetaan.

Toinen tärkeä tekijä ovat kaikki leiriläiset, jotka ovat tulleet useamman kerran leirille, leiriläisiksi tai kultseiksi, sillä he siirtävät tätä luottamuksen ja kannustuksen kulttuurista uusille leiriläisille. Aika suuri osa leirin hengestä tai kulttuurista on niin kutsuttua hiljaista tietoa, joka siirtyy tekemisen ja esimerkin kautta, ja tässä siirtämisessä me kaikki leiriläiset olemme avainasemassa. Kiitos meille!

Ursula

Vanhan perinteen mukaan Ursula vastaa leiriläisten kysymyksiin. Ursulan kysymyslaatikko ilmestyy taas leirillä näkyvälle paikalle, sinne voi pudottaa mieltä piinaavat kysymykset ja vastaus löytyy seuraavan päivän Tietotuutista (joskus myös sitä seuraavan päivän, jos kysymys on ollut erityisen hankala). Pistäkööpa hyviä kysymyksiä mietintään!

ANTTOLASSA PALSTA ON TAAS AUKI!

Kevätuutti 2009

VIESTINTÄLEIRILLE

2009

Viestintäkasvatuksen seura ry. järjestää viikon mittaisen viestintäleirin kesällä 2009. Leiri järjestetään Mikkelissä, Anttolan yhtenäiskoululla 2-9. kesäkuuta 2009.

Viestintäleireillä kaikki pääsevät tekemään lehtiä, videoita, radio-ohjelmia, hoitamaan leirin infoa ja tekemään ruokaa. Jokainen osallistuu vuorollaan kaikkeen toimintaan kykyjensä mukaan. Leiri sopii hyvin kaikille 10–18 vuotiaille. Mitään erityistaitoja ei tarvita, vain rohkeutta ja iloista mieltä. Tervetuloa mukaan!

Majoitus leireillä on teltoissa. Oma teltta kannattaa ottaa mukaan, mutta myös seuralla on teltoja lainattavaksi. Leiriläisiä ei ole vakuutettu seuran puolesta. Mukaan kannattaa ottaa myös oma radio leiriradion kuuntelua varten. Kotijoukot voivat kuunnella radiota myös netin kautta.

Lisätietoja: Kysymyksiä voi esittää Viekkään keskustelupalstalla (<http://viekas.fi/keskustelupalsta/>) tai suoraan seuran hallituksen jäsenille. Leirivastaava on Marja-Liisa Viherä.

ILMOITTAUTUMINEN

Leirille ilmoittautuminen tapahtuu vain netissä osoitteessa <http://viekas.fi/ilmo>, josta näet myös listan ilmoittautuneista. Ilmoittautuminen vahvistetaan maksamalle 35 euron suuruinen ennakkomaksu. Ohjeet maksun suorittamiseen saat ilmoittautumisen

jälkeen ja ne toimitetaan myös sähköpostitse lomakelle syötettyisiin osoitteisiin.

MAKSUT

Leiri maksaa 170 e, 153 e sisaralennuksella ja 85 e paikkakuntalaisille.

Anttolan yhtenäiskoulu sijaitsee Mikkelissä, Anttolan kaupunginosassa. Leirille järjestetään Helsingistä bussikuljetus, jos kiinnostuneita on tarpeeksi. Bussikuljetuksen hinta on 13 e/suunta. Lähin juna-asema löytyy Mikkelistä. Mikkelin juna-asemalta on matkaa Anttolan yhtenäiskoululle on 25,8 km. Autoitse matkaa Anttolaan kertyy: 254 km Helsingistä, 141 km Jyväskylästä, 413 km Turusta ja 356 km Tampereelta. Anttolan yhtenäiskoulun osoite: Sahatie 2, 52100 Anttola.

Kevätuutti 2009 MILLAINEN SÄÄ ON KESÄKUUN ALKUPUOLELLA?

Tulevaisuuden tutkimuksen mukaan tulevaisuutta ei voi ennustaa, mutta tulevaisuudesta voidaan tehdä visioita ja skenaarioita ja tutkia, mikä niistä on toivottava ja mahdollinen. Lisäksi voimme tutkia ennusteen todennäköisyyttä. Ensi kesän viestintäleirillä toivottava sää on delfoi-paneelin (13 kokenutta viestintäleiriläistä) perusteella osittain helteinen, osittain pilvipoutainen, lievästi tuulinen, muutama sadepäiväkin sopii kuvaan mukaan. Toivottu sää on mahdollinen ja sen todennäköisyys leirikokemuksiin perustuen on noin 80%. Uhkakuvan sääolosuhteisiin voidaan hakea lähes 20-vuoden takaa Paltamon leiriltä. Pystytettäessä teltoja satoi räntää, koko leirin ajan satoi joko vettä tai räntää, niin paljon että Aatos ja Simo ostivat sekä Kaajanin että Paltamon kaikki saappaat käyttöömmemme ja koulun pihalle laitettiin pitkospuut. Leiriä

purettaessa teltan alta löytyi samkonpesät. Koivussa puhkesivat lehdet vasta leirin loppuessa. Mutta hauskaa oli silloinkin. Toisenlaisen sään uhkakuva löytyy Hirvensalmelta noin viidentoista vuoden takaa: koko ajan paistoi aurinkoi, piha pölysi, oli hellettä. Kunnan palo-auto kävi kastelemassa pihan päivittäin ja uimassa käytiin ahkerasti, jopa niin että eräs leiriläinen sukelsi hampaansa poikki. Kaikesta huolimatta leirillä oli hauskaa ja iki-ihana videosarja Kauriit ja ruskeat sekä NallePuh kuunnelmat keskusradioissa säilyvät muistoissa.

Piirros: Anton

*Jos myrskyää, saa hyviä kuvia
videoon
Jos on hellettä, ruskettuu
Jos on pilvistä, on kiva
kirjoitella
Jos sataa, on hauska
työskennellä sisällä
Jos on kuutamoa, niin yöletut
maistuvat
Jos tuulee, niin ei ole sääskiä
Jos on tyyntä, niin on teltat
pysyvät maassa
Jos tuulee, niin teltat kuivuvat
Jos myrskyää, niin salammat
leiskahtelevat
Jos aurinko paistaa, niin mieli
on korkealla
Jos aurinko nousee, niin linnut
laulavat
Oi oispa jo leiri!*

Kevätuutti 2009

OTA LEIRILLE MUKAAN!

Leirillä tarvitsee monen moisia asioita. Tässä Teille lista siitä, mitä kannattaa ottaa mukaan. Jos sinulla on kysyttävää, soita kaikille tuttuun-puttuun numeroon, nolla-seitsemän-sataa kuusi-puusi-viisi-piisi-kaksi-paksi-kasi-pasi-kasi-pasi-kolme-polme ja nelkku-kelkku.

- Laukku, rinka, matkalaukku, yms. mihin pakkaat tavarat
- Telta (jos on)
- Makuupussi ja -alusta (voit soveltaa ja ottaa vaikka peiton, jos siltä tuntuu)
- Ruokailuvälineet kangaspussissa (jotta ne eivät homehdu)
- Pellenenä
- Taskulamppu (se voi kyllä olla otsalamppukin, tai joku lamppu mikä toimii paristoilla)
- Pieni FM-radio teltaan
- Hyttysmyrkyä (älä ota poltettavia versioita!)
- Muistiinpanovälineet

- Taikurin hattu
 - Paitoja (omaan makuun pitkä-, lyhyt, yms. paitoja)
 - Ainakin kahdet pitkät housut (saa ylittää suositellun rajan)
 - Liikaa alusvaatteita ja sukkia
 - Hygieniavälineet
 - Pyyhe
 - Lavastustarvikkeita (ei murhaa, vaan videoryhmää varten)
 - Sadevaatteet
 - Uimapuku
 - Reseptejä (joko ulkomuistista tai ihan paperilla lukevia, yms.)
 - Hieman käyttö rahaa kioskia varten (HUOM! Kioskissa käy vain käteinen, mieluiten pienet setelit ja kolikot!)
 - Liikunta välineitä (kannettavassa koossa olevia, esim. jalkapallo)
 - Kotisi ja vanhempiesi puhelinnumerot infoa varten
 - Paljon iloista mieltä ja muita mukavia ja ystävällisiä ajatuksia :)
- !Kaikkia listassa olevia asioita ei tarvitse ottaa mukaan. Lisäksi tekstissä oleva numero ei ole käytössä.

Kevätuutti 2009

JUORUT!!

...Mitähän on tapahtunut lauantain ja sunnuntain välisenä yönä, kun Maijan on niin väsynyt, että kultsikoulutuksessa ensimmäinen lause on: "MISSÄ ON KAHVIA!!"

...Maija ihmettelee, miksi Clas Ohlsonin myyjä ei osannut hommiaan, vaikka oli nuori ja komea.

...Kultsikoulutuksessa valittiin, että kenellä naisista on blondeimat hiukset voittaja oli Jusu.

...Severi on luontainen superninja.

...Mirko, tekniikan ihme, pelkää kameroita

..."BUHAHAA", kirjoitti mystinen kirjoittaja juorupalstalle Antonin ollessa täysin muualla haastattelemassa itseään.

...Videotykki on sulattanut hyvät suklaat pilalle.

..."Mul on kyllä kiva sormi", totesi Mirko riemuissaan.

...Timo vaan datas vaikka se ois pitänyt tehdä sen juttuu.

...Virve kysy Timolta onko se uus kämpis muuttanut jo teille Timo: on Virve: onks se se vähän outo tyyppi Timo: no onse vähän mut se on ihan hauska tyyppi ja se juoksee piirimestaruustasolla. Virve: ai se on se ihana tyyppi (se oli sen takia kun se juoksee sillä piirimestaruustasolla.)

T:Anton

TÄTÄ VIESTINTÄLEIRI OLI VUONNA 2008

- 65 leiriläistä
- 32 telttaa
- 2 keittiötä
- 12 kultsia
- 175 tuntia radio-ohjelmaa
- 8 Tietotuuttia
- 20 videota
- 16 ruokalajia
- 1 tapaturma*
- 3 saunomiskilpailua**
- 24.5 konetta
- 790 lecuu
- n. 50 litraa kahvia
- 3.25 pikkulasta***
- Löytötavaroita: muutama astiasto, pyyhe, huppari...

* Severi päätti tehdä 3m hypyn avojoaloin asfaltille. Kohutapauksesta on monta juorua viimevuoden lehdissä.

** Voitot Timo 2 Pekka 1

*** Petterin neljäs persoona laskettu mukaan

Kevätuutti 2009

KESÄLLÄ KEITTIÖ ULOS LEIRILLÄKIN!

Viestintäleiri on leiri vasta kun teemme ruokaa ulkona, syömme ulkona. Jos olosuhteet ovat liian hyvät, niin tämä leiriunelma ei toteudu. Luontainen laiskuus ohjaa meidät käyttämään sisätiloja, syömään sisällä, tiskaamaan koneella. Samalla menetämme loistavan tilaisuuden elämyksiin: myrskysäällä pihvien paistamiseen, lautasten tiskaamisen tihkusateessa, puhumattakaan kuumassa auringonpaisteessa voion ja maidon pitämiseen syömäkelpoisena. Mikään ei voita tunnetta siitä, kun on keksinyt kikat ja konstit vaikeuksien voittamiseen ja saa levittää sopivanlämpöistä voita, istua toppatakki päällä ja kuunnella linnunlaulua samalla kun parantaa keskustellen maailmaa leiriläisten kesken. Onneksi Anttolassa on vain yksi keittiö ja niinpä toinen keittiö on ulkokeittiö! Nyt on vain hankittava parit katokset, paellapannut, vesiastiat, pöytäliinat, kukkasetelmat asfaltin kaunistamiseksi jne... Jos sinulla on kotona, mökillä tai vaikkapa kummilla vanhoja pöytäliinoja, sähkölevyjä, vohvelirautoja, vesipannuja tai muuta tarpeellista kesäkeittiöön, niin tuo leirille! Lähetä vaikka viesti Maijalle: majjav@mac.com ja kerro, mitä tuot!

Kevätuutti 2009

MIKÄ LEIRI ON?

Lapset, teltat ja ammattimainen mediatekniikka saattaa kuulostaa omituiselta yhdistelmältä, mutta se muodostaa olennaisen osan Viestintäleiriä. Leirillä toimii pieni yhteiskunta, jonka kansalaiset tekevät ruokansa itse ja ylläpitävät sekä sähköistä että paperista mediaa. Yhteiskunnassa käytetään viestintävälineitä monipuolisesti, ja päivän töitä jaksottavat yhteiset ruokailut sekä vapaaehtoiset liikunta- ja uintituokiot. Sen lisäksi, että leirillä pääsee kokeilemaan toimittajan uraa, saa jokainen olla myös kioskinmyyjä, leipuri, vastaanottovirkailija ja kokki. Mitään erityisosaamista ei vaadita, mutta täysipainoinen leirille osallistuminen edellyttää lukutaitoa. Roolit eivät mene kuten koulussa, vaan oppijoita ovat sekä aikuiset että lapset. Leiryhteiskunnassa on oma raha, jota voi ansaita esimerkiksi siivoamalla yhteisiä tiloja. Tällä rahalla saa ostaa leipomuksia, ja kaikkea hyvää, mitä kioskiryhmä on keksinyt. Leiripäivän kohokohta on kello kymmenen kokoontuminen, jossa katsotaan päivän videoryhmän tuotokset. Normaaliin elämään palaaminen tuntuu leirin jälkeen vaikealta, sillä miniyhteiskunta toimii monesti sujuvammin kuin se isompi.

Virve

LEIRIRUNO

Kun kesä tulee ja lumi sulaa
Silloin radio pauhaa ja kamera kuvaa
Kuin joulua sitä odottaa
Miksi aina mukaan haluaa?

Tehdään videoita, ruokaa ja lehtijuttuja
Ei haittaa vaikka tulis vähän suttuja
Kun vanhat rouvat ja kultsit auttaa
Saa viestintäleirillä itseänsä toteuttaa

Löytyy ystäviä varmasti vanhoja ja uusia
Ja lemppari ruokaa: nakkeja ja muusia.
Voit toimittaja, kokki tai filmitähti olla
On kaaospäivänä jo sekasin sun polla

Leirillä sanotaan anteeks ja kiitti
Lehteen yöllä lyödään viimeinen niitti
Tärkeintä vain on auttaa toista
Näin jokainen voi oppia monenmoista.
Jusu

Kevätuutti 2009

TIETOTAITOTALKOIDEN MALLI

VIESTINTÄLEIREILTÄ

Kevään 2009 aikana on aloitettu laaja hanke, jonka avulla erilaiset yhteisöt, yhdistykset ja porukat saavat oppia ja opastusta viestinnällisiin ja tietotekniikkaosaamisen ongelmiinsa. Ratkaisut on jaoteltu julkaisu-, netti-, ääni- ja videokuvapaketeiksi, eli yhteisöjen kanssa tehdään talkoissa jonkinlainen julkaisu (esim. lehti, historiikki, artikkelikokoelma), nettisivut (esim. hallinnolliset, vuorovaikutteiset tai markkinointisivut), äänenkäsittely- (esim. haastattelujen editointi omille nettisivuille) tai videokuvaus- (esim. kootaan vuosien varrella kuvatuista videopätkistä kooste nettisivuille) kokonaisuus. Näiden pakettien esikuvia ovat tietenkin viestintäleirien ryhmät, sillä erolla että yksissä talkoissa tehdään vain yhtä asiaa kerrallaan. Talkoot antavat maksutta käyttöön laitteita, ilmaisohjelmia ja

TEKIJÄNOIKEUDET

VIESTINTÄLEIRILLÄ!

Viestintäkasvatuksen seura ry:llä on oikeus julkaista leirillä tuotetut teokset WWW-sivuilla ja muissa muodoissa leirin aikana sekä sen jälkeen myös muussa seuran toiminnassa. Teoksiin on tekijänoikeudet niiden tekijöillä. Leirin aikana otettuja kuvia ja tallenteita voidaan käyttää viestintäleirin markkinoinnissa ja viestintäkasvatuksen seuran sopiviksi katsomissa julkaisuissa.

kaksi osaavaa luotsia. Heidän esikuvanaan ovat tietenkin olleet leirien kultsit, ja alkuvaiheessa monet luotsit ovatkin leireillä kouliintuneita kultseja. Toinen puoli talkoita on kuitenkin se, että kehitetään ammattikorkeakouluhin opetusohjelma, jolla luotseja koulutetaan hankkeen jatkon turvaamiseksi. Koulutusohjelmaa kehittää Maija rautaisella kokemuksellaan ja osaamisellaan. Liisa taas on hankkeen projektipäällikkö eli organisoii talkoita eri puolille maata. Ensimmäisinä luotseina toimivat Maijan ja Liisan ohella Johanna ja Virve, ja luotsin hommia on tarjolla muillekin kokeneille kultseille. Ottakaapa yhteyttä, www.tietotaitotalkoot.fi, Maija maijav@mac.com (0400 501581) tai Liisa liisa.kirves@gmail.com (0400 400 082)

Liisa

JÄSENMAKSUT 2009

Viestintäleirin ilmoittautumislomakkeella voi ilmoittaa myös jäsenmaksun maksamisesta. Jäsenmaksu on 15€ / 5€ opiskelijoilta / 100€ Tukimaksu. Osoita kannatuksesi seuran toiminnalle ja liity jäseneksi!

Tilinumero:

OP 5721 15-2206082

RUOKA VIESTINTÄLEIRILLÄ: FILOSOFIAA JA TRENDJÄ

Viestintäleireillä olleet tietävät, että viestimisen ja erilaisten teknisten laitteiden käytön opettelemisen lisäksi myös ruoka, sen valmistaminen sekä siitä nauttiminen ovat erittäin tärkeässä asemassa leirillä. Parilla ensimmäisellä viestintäleirillä (1987-88) ruokailusta vastasi kokonaan tai osittain keittäjä, minkä jälkeen oivallettiin, että itse tehty ruoka sopii paljon paremmin viestintäleirille - niin aatteellisesti kuin myös toiminnallisesti. Niinpä leireillä ruokailu onkin siitä lähtien hoidettu niin, että leiriläiset ruokaryhmässä/-ryhmissä itse ideoivat, suunnittelevat ja toteuttavat ruoan sekä esillepanon.

Leirillä sivistyneestä ruokapöytäkeskustelusta saa näkymättömien töiden pisteitä ja Tietotuutti-lehdessä näkyy usein ruokavosteluja, jossa on arvioitu ja ehkä verrattukin kahden ruokaryhmän menyyttä, kattausta ja palvelua - kehittävässä mielessä, tietysti! Lisäksi viestintäleirillä pyritään useampaa kautta tukemaan paikallista toimintaa: paikalliset lapset ja nuoret ovat ilman muuta tervetulleita mukaan leirille, ja joskus viestintäleirin jälkeen leiripaikkana toimineeseen kouluun on perustettu viestintäkerho.

Myös paikallisia tuottajia ja yrittäjiä, eli esim. leipomoita, perunanviljelijöitä, pikkukauppoja jne., on haluttu tukea hankkimalla leirin ruoka- ja muut tarvikkeet mahdollisimman läheltä leiripaikkaa. Viime vuosina tämä on

kuitenkin ollut yhä hankalampaa, sillä harvalla maatilalla on enää suoramyyntiä, ja itsenäisten kauppaiden määrä vähenee jatkuvasti.

Maailman trendejä seurattessani olen huomannut, että leiriruokailuhan seuraa sekä lähiruoka- että slow food -periaatteita. Itse asiassa leiriruokailu on tässä ollut edelläkävijä, sillä lähiruosta on laajemmin puhuttu vasta muutaman vuoden ajan, ja slow food -liikekin syntyi vasta 1980-luvun lopulla.

Lähiruokaa ovat ne elintarvikkeet, jotka on tuotettu ja jotka kulutetaan kunnan, maakunnan tai talousalueen sisällä. Toinen tapa määritellä lähiruoka on 100 kilometrin säteellä tuotetut elintarvikkeet. Leireillä esim. suurin osa leipätuotteista ja osa vihanneksista on lähiruokaa. (1)

Slow food -liike taas on maailmanlaajuinen liike, joka "puolustaa elämän pieniä nautintoja ja inhimillistä elämänrytmiä" (2). Liikkeen juuret ovat Italiassa, vuodessa 1986, jolloin Roomassa oltiin avaamassa MacDonalds-pikaruokaravintolaa. Reaktiona siihen sekä yleisemmin pikaruokailun suosion leviämiseen pieni ryhmä nautiskelijoita perusti yhdistyksen, joka painotti maukkaan ruoan ja yhdessä syömisen tärkeyttä, esim. perinteisten italialaisten krouvien (osteria) tapaan. Pikkuhiljaa tästä yhdistyksestä kasvoi kansainvälinen liike, joka toimii 122 maassa ja jolla on yli 83 000 jäsentä (3).

Kevätuutti 2009

Suomeksi slow food -nimekkeen sijasta puhutaan joskus myös "tosiruoosta" (4), ja vuodesta 1993 Suomessa on toiminut Slow Food Finland ry. (1). Slow-liikkeen periaatteiden mukaisesti hitausajatusta voidaan soveltaa laajemminkin, esim. matkustamiseen ja elämään yleensä (5, Hitausliike).

Vaikka tekemisessä hitaus ei ehkä itsessään tulisikaan olla itseisarvo, niin kiirettömyys tekemisessä ja olemisessä tuntuu tärkeältä arjessa ja kiirettä palvovassakin kulttuurissamme. Vaikka viestintäleirillä jokainen päivä on täynnä tekemistä ja ryhmät saavat vuorokaudessa paljon aikaan, niin leirillä on samalla aikaa. On aikaa pelata jalkapalloa ruohokentällä saunan lämpiämistä odotettaessa; on aikaa juoda kahvia ja syödä

mokkapaloja inforyhmän pitämässä kahvilassa; on aikaa kirjoittaa yleisönosastoon mielipidekirjoituksia vaikkapa hienosti ohjatusta iltavideosta. Mitä jos me leirin ulkopuolellakin ottaisimme oppia näistä periaatteista?

Hazel Salminen

Lähteet:

1) Lähiruoosta lisää mm.:

www.kuluttajavirasto.fi

2) Slow food Suomessa (Turun ryhmä):
<http://www.netti.fi/~parvela/SlowTurku.html>

3) Slow food -liike:

http://en.wikipedia.org/wiki/Slow_Food

4) Tosiruokamanifesti:

<http://www.viisitahtea.fi/content/view/1370/63/>

5) Hitausliike:

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Hitausliike>

Kevätuutti 2009

VIEKKAAN EX-TALOUDENHOITAJA ELINA SAVO SIERRA LEONESSA

Ensimmäiset päivät Sierra Leoneassa
by Elina Savo

7.3.2009 klo 0:15

Matka alkoi sutjakkaasti tiistaina. Kuvittelin lähteneeni hyvissä ajoin, mutta tiskeille oli pitkät jonot. Kun vihdoinkin sain 40 kiloa tsekattua sisään, sain myös haukut myöhässä olostani ja varoituksen, etteivät laukut kenties ehdi lennolle. Minulle on tainnut muodostua tapa lähteä Afrikkaan hieman viimetingassa. Lungin kentällä kaikki sujui, laukutkin olivat ehtineet koneeseen. Vastassa olivat Modesto (maajohtaja) ja Junior (kirjanpiti). En joutunut siihen pelkäämääni venäläiseen helikopteriin, vaan Pakolaisavaun landcruiseriin. Ajoimme lautalle, jolla pääsimme tunnissa Sierra Leonen pääkaupunkiin Freetowniin. Osoittautui, että hotellihuoneeni oli 4. kerroksessa, eikä siellä ollut hissiä. Tunsin itseni täydeksi eurooppalaiseksi idiootiksi kun kadulta nappaamamme pojat kantoivat minun 90 kg sinne 4. kerrokseen (vrt. elokuvien Piano, Australia ym alkukohtaukset).

Alkajaisiksi tapoin muutaman torakan ja ripustin hytysverkon. En niinkään hyttysten, vaan torakoiden esteeksi. Yöllä sitten mietin mitä tolkkua ja järkeä minulla on ollut tänne rynnätä. Aamuun mennessä kulttuurishokkivaihe oli ohitettu. Ensimmäisenä päivänä pankissa jouduin kirjoittamaan nimeni

n. 10 kertaa ennen kuin he hyväksyivät nimikirjoitukseni muistuttavan riittävästi passissa olevaa nimikirjoitusta. Tuskin uskallan kirjoittaa nimeäni Pakolaisavun shekkeihin, koska pankki laskuttaa, jos nimikirjoitus ei ole hyväksyttävä. Freetownin keskusta on tukehtumassa.

Autot ja katukauppiat ovat vallanneet kadut. Yllättävää kaupunkikuvassa olivat vanhat kaksikerroksiset puutalot, jotka ovat perua palanneilta orjilta. Kaupungissa on myös upeat hiekkarannat. Perjantaina pääsimme vihdoinkin puolen kahdentoista maissa lähtemään (suunnitelma oli klo 9) kun tavarani saatiin 4. kerroksesta autoon. Ruuhkaa välttääkseen Modesto ajoi pikkuteitä. Kun vielä perjantain johdosta piti pysähtyä kertaalleen moskeijaan rukoilemaan, niin matka kaikkineen kesti yli 5 tuntia. Pakolaisavun toimistolla olivat kaikki odottamassa. Tervehdin toimiston väen, mutta eniten minusta oli innostunut koiramme Literacy.

Toimisto on ihan kivan tuntuinen "omakotitalo", pihalla käyskenteli kanat ja kutut. Minulla on pieni huone hotelli Saharassa, jossa ennen kaikkea on ilmastointilaitte. Juuri nyt on valtion sähköä tarjolla, mutta se katkeaa puoleltaöin. Huomenna tarkoitukseni on lähteä tutustumaan Bohon lähemmin jalkapatikassa. Ruokapuolesta olen tähän mennessä tehnyt sen huomion, että kasvissyöntiä ei täällä oikein ymmärretä. Vähintäänkin pitäisi syödä kalaa!

Elinan kaverit voivat lukea lisää Elinan elämästä Sierra Leoneassa Facebookissa.

Kevätuutti 2009

KÄÄNTEISTOIMITTAJA SEURAA JULKISUUSKUVAA

Jos eduskunnan julkisuuskuvaa halutaan seurata, voi sen viestintäosasto esimerkiksi määrittää, että mediaseuraaja poimii valituista lehdistä kaikki artikkelit, joissa mainitaan sana "eduskunta".

Kun minulta kysytään, mitä teen työkseni, menen aina yhtä vaikeaksi. Jos vastaan tarkasti ja sanon olevani mediaseuraaja, seuraa väistämättä jatkokysymys: "Mikä on mediaseuraaja?" Kysymykseen ei ole helppo vastata lyhyesti ilman itsestäänselvyksiä - mediaseuraaja tietenkään seuraa mediaa.

Mediaseurannan tuntemattomuus työarkana johtuu siitä, että kyseessä on yritysten välinen liiketoiminta, jota kuluttaja ei näe.

Miten mediaa sitten seurataan?

Yksinkertaisimmillaan se on lehtien lukemista, television katsomista tai web-syötteiden seuraamista etsien tiettyjä hakusanoja tai aiheita, jotka liittyvät toimeksiantoon tai hakuprofiiliin. Kun hakusana löytyy oikeassa yhteydessä, artikkelista kirjoitetaan tiivistelmä. Tiivistelmä lisätään osaksi raporttia, josta voi yhdellä silmäyksellä lukea, mitä vaikkapa päivän tai viikon aikana on aiheesta kirjoitettu.

Kyseessä on siis melko mekaaninen homma, mutta siinä tarvitaan virheetöntä äidinkielen taitoa, ja myös englannin ja toisen kotimaisen sujuvaa hallintaa. Viestintäleirillä saatu kokemus juttujen kirjoittamisesta on hyödyksi myös

mediaseuraajalle, sillä tekstiä pitää syntyä rivikaupalla alle kymmenessä minuutissa.

Itse asiassa mediaseuraaja on siis erikoistapaus toimittajasta. Hän toimittaa jo valmiiksi toimitettua tekstiä vielä tiiviimmäksi ja kirjoittaa vain asioista, jotka kiinnostavat asiakasta. Tiivis tekstuaalinen ilmaisu on tärkeää nykyajan hektisessä maailmassa, eikä vaatimus ole vieras tavallisellekaan toimittajalle, joka operoi ahtaiden merkkirajoitusten puitteissa.

Mediaseuranta on erilainen näkökulma viestintään, erityisesti yritysviestintään, ja se on luonteva etenemissuunta esimerkiksi opiskelijaan aloittelevalle viestintäleirikonkarille.

Timo

